

المُعْجَم

الف

- (۴) أَسْلَمَ : اسلام آورد
- (۳) الْأَسْوَدَ : سیاه
- (۴) أَسْرَقَ : طلوع کرد
- (۴) أَشْفَقَ عَلَيَّ : دل سوزی کرد
- (۵) أَصَابَ ← يُصِيبُ
- (۵) الْأَصْفَرَ : زرد
- (۵) الْأَضْوَاءَ : جِ الضوء، نورها
- (۴) أَعَدَّ : فراهم کرد
- (۶) إِعْتَمَمَ : غنیمت شمرد
- (۴) أَفْلَحَ : رستگار شد
- (۴) أَقْتَرَبَ : نزدیک شد
- (۷) إِقْتَرَنَ بَ : همراه شد
- (۶) إِقْتَنَصَ : شکار کرد
- (۳) إِقْتَصَرَ : محدود شد
- (۶) الْإِقْدَامَ : شجاعت و دلیری
- (۴) الْأَكْبَادَ : جِ الکبد، جگر گوشه ها
- (۳) أَكْمَلَ : کامل کرد
- (۵) أَلْبَسَ : پوشاند
- (۷) الْإِخْتَفَى : پنهان شد
- (۵) أَلْحَعَ عَلَيَّ : اصرار کرد
- (۲) أَلْقَى : انداخت
- (۱) أَلْهَمَ : الهام کرد
- (۴) أَلَى أَنْ... : تا این که
- (۳) إِلَيْكَ : بگیر
- (۵) إِمْتَلَأَ : پر شد
- (۳) الْأَمَلَ : امید و آرزو
- (۲) أَمِنَ ← أَمْنًا : در امان قرار گرفت
- (۳) الْأَمْنِيَّ : فاقد سواد خواندن و نوشتن
- (۵) الْأَبَاءَ : جِ الأب، پدران
- (۲) أَبِي يَأْتِي : ابا کرد
- (۱) آتَ : بده (آتَى، يُؤْتِي، آتَ)
- (۶) ابْتَدَرَ : شتاب کرد، پیشی جست
- (۳) الْأَبْحَاثَ : جِ البحث، پژوهش ها
- (۴) الْأَبْدَانَ : جِ البدن، بدن ها
- أَبْغَضَ : مورد بغض و نفرت قرار داد.
- آزار و اذیت رساند.
- إِتَّخَذَ : گرفت
- أَتَمَمَ : تمام کرد
- أَتَى يَأْتِي : آمد
- الْأَخْضَرَ : سبز
- أَحَلَّ : حلال کرد
- الْأَحْمَرَ : قرمز
- أَجْلَسَ : نشاند
- أَحْرَقَ : سوزاند
- أَحْصَى : شمرد
- إِخْتَفَى : پنهان شد
- الْأَحْرَى : دیگر
- أَدَّى : انجام داد
- أَذَاقَ : چشاند
- أَذْهَبَ : بُرد
- أَرَى : نشان داد
- الْأَزْرَقَ : آبی، کبود
- إِسْتَسَلَّمَ : تسلیم شد
- الاستشهاد : به شهادت رسیدن
- اسْتَنْجَحَ : نتیجه گرفت

(۱)	تَجَدُّ ← وَجَدَ	(۱)	اِتَّفَعَ بِ: سود برد
(۷)	التَّحْرِيم: حرام کردن	(۴)	اِنْدَفَعَ: رهسپار شد
(۴)	تَحَوَّل: تغییر یافت	(۱)	اِنْرَعَجَ: ناراحت شد
(۲)	تَخَلَّصَ: رهایی یافت	(۴)	اُنْسَدَ: سرایید، شعر خواند
(۴)	تَرْتَمَ: زیر لب تکرار کرد	(۱)	اُنْطَقَ: به سخن درآورد
(۳)	تَدَكَّرَ: پند گرفت	(۳)	الْاَتَى: ماده
(۶)	تَدَوَّقَ: چشید	(۱)	اِهْتَمَّ بِ: اهتمام کرد، توجه کرد
(۲)	تَرَيَّنَ: آراست	(۴)	اَوْقَعَ: انداخت
(۵)	التَّضْحِيَات: فداکاری‌ها		

ب

(۲)	تَعَوَّدَ: عادت کرد	(۶)	بَادَرَ: شتاب کرد
(۶)	تَفَقَّهَ: علم آموخت		بَادِرُ الْفُرْصَةِ: فرصت را غنیمت بشمر
(۴)	تَقَدَّمَ: پیش رفت، جلو رفت	(۱)	بَاعَ بِيْعُ بِيْعاً: فروخت
(۳)	تَلَقَّى: دریافت کرد	(۳)	الْبَالِغُ: فراوان
		(۳)	الْبِرَّ: خوبی، نیکی
(۶)	الثَّوَانِي: جِ الثانية	(۴)	الْبُعْثُ: برانگیختن

ث

(۳)	تَبَعُهَا عَن بَعْضٍ: بایک دیگر، نسبت به یک دیگر
-----	--

ج

(۱)	جَادَ عَلٰى جُوداً: بخشید	(۳)	النَّبِيَّانَ: پیامبران
(۶)	الجُبْنُ: ترس	(۴)	النَّبِيَّاتُ: پیامبران
(۲)	الجِنَّةُ: جسد	(۶)	الْبُلُوغُ: رسیدن
(۴)	الجَزِيلُ: فراوان	(۳)	الْبُهْجَةُ: شادمانی
(۳)	الجُسَيْمُ: جسم کوچک، ذره	(۴)	الْبَيَانُ: سخنوری
		(۳)	الْبَيْئَةُ: محیط
		(۴)	بَيْنَمَا: درحالی که

ح

(۶)	الحَادَّ: تیز		
(۳)	الحَاظُ: به دست آورنده	(۱)	تَابَ يَتَوَّبُ: توبه کرد
(۱)	الحِجْرُ: مرکب، جوهر	(۲)	التَّجْحِيلُ: گرامیداشت
(۳)	الحَدِيثُ: جدید	(۱)	التَّدْرِيبُ: تمرین

ت

(۶)	الدَّقَات : جِ الدَّقَةِ، تيشها	(۶)	حَدِرَءَ حَدْرًا : دوری کرد
(۳)	الْدَّم : خون	(۷)	حَرَمَ : حرام کرد
(۴)	الدُّمُوع : جِ الدَّمْع، اشکها	(۳)	الحِسَةِ : نیکی
(۲)	الدَّوَاب : جِ الدَّابَّة، چارپایان	(۵)	الحِصَّة : قسمت، زنگ ...
(۷)	الدَّهْشَةُ : شگفتی	(۳)	الحَكَم : داور

ذ

(۱)	ذاقَ يَذُوقُ ذَوْقًا : چشید	(۵)	حَمَلٌ : بارکرد، تحمیل کرد
(۵)	الذَّاكِرَةُ : یاد، حافظه	(۵)	الحَنَان : مهربانی
(۷)	الدَّرْبَعَةُ : بهانه، وسیله	(۳)	الحَنُون : مهربان
(۳)	الدَّكْرُ : نر	(۳)	حَيًّا : سلام داد
(۵)	الدُّكْرَى : یاد، یادبود		

ر

(۴)	رابطٌ : مرزبانی کرد	(۱)	خاطَبَ : خطاب کرد
(۱)	راحٌ يروحُ رَواحًا : رفت	(۲)	خَافَ يَخَافُ خَوْفًا : ترسید
(۲)	الراية : پرچم	(۲)	الخَرَاج : مالیات
(۴)	رَبَّى : تربیت کرد	(۶)	الخَفَافِيش : جِ الخَفَاش
(۳)	رَتَّلَ : بادقت و آرامی تلاوت کرد	(۳)	الخَفِي : مخفی
(۷)	رَحَلَءَ رَحْلًا إِلَى : مسافرت کرد	(۵)	حَفَقَ — حَفَقًا : تپید
(۶)	رَخِصَءُ رُخْصًا : ارزان شد	(۲)	الخَلَاب : دلربا
(۵)	رُفِعَ : کنار زده شد، بالا زده شد	(۲)	الخُلُق : عادت
(۵)	الرَّفْقُ : مهربانی	(۶)	الخُمُول : سستی
(۷)	الرَّوْيَةُ : دیدگاه		

ز

(۱)	زادَ يَرِيدُ زَيْدًا : زیاد کرد	(۵)	دائرةُ التَّربِيَةِ والتَّعْلِيم : اداره آموزش و پرورش
(۵)	زالٌ يَرُولُ رَوالًا : از بین رفت	(۱)	دارَ يَدورُ دَوْرًا : جریان یافت
(۴)	الرِّمَام : افسار	(۵)	دافعٌ : دفاع کرد
		(۴)	دامٌ يَدومُ دَومًا : ادامه یافت
		(۷)	الدَّرَجَةُ : درجه، پله، نمره
		(۴)	دَفَعَءَ دَفْعًا : عقب زد

الرّميلات : هم شاگردی ها

(۵)

رَوَدَ : مجهّز کرد

(۶)

ص

صَابَرٌ... : با... پایداری ورزید

(۴)

صَاحٌ يَصِيحُ صَيْحاً : فریاد زد

(۴)

الصَّبا : کودکی

(۶)

الصَّدق : راستی، راستگویی

(۳)

صَرَخَ : تصریح کرد، آشکار کرد

(۳)

صَرَفَ : به شکل های مختلف آورد

(۳)

صَفَّقَ : دست زد

(۵)

صَفُوَ الماءَ : زلالی آب

(۶)

صَنَعَ َ صَنْعاً : انجام داد

(۲)

الصَّباح : فریاد

(۴)

س

سَتْرِهِم : به زودی به آنان نشان خواهیم داد

(۴)

السَّائر : حرکت کننده

سَارَ يَسِيرُ سَيْراً : حرکت کرد

(۱)

سَأَلَ يَسْأَلُ سَيْلاً : جاری شد

(۳)

السَّامي : بلند

(۴)

السَّتار : پرده

(۵)

السَّدید : راست و درست و محکم

(۳)

السَّکينة : آرامش

(۴)

السلطان : قدرت

(۴)

السُّلم : پله، پلکان، نردبان

(۵)

سَلَّمَ علی : سلام کرد

(۱)

سُمِّيَ : نامیده شد

(۳)

السُّنن : جِ السُّنة، سنت ها

(۷)

السُّیادة : سروری و ریاست

(۴)

السُّیِّئ : بد

(۵)

ض

ضَحَّى : فداکاری کرد

(۵)

ضَمِنَ َ ضَمْناً : ضمانت کرد

(۲)

الضَّوضاء : سر و صدا

(۵)

ط

الطَّابع : مطبع

(۴)

الطَّلایع : جِ الطلیعة، پیشگامان

(۵)

ظ

الظَّاهرة : پدیده

(۲)

الظَّلَام : تاریکی

(۴)

الظَّمآن : تشنه

(۶)

ظَنَّ ُ ظَنّاً : گمان کرد

(۷)

الظَّهْر : پشت

(۲)

ش

السُّحنة : بار، بار الکتریکی

(۳)

السُّعاعُ الضَّوئی : شعاع نوری، پرتو نور

(۳)

شَقَّ ُ شَقّاً : سخت گرفت

(۲)

شَقَّ عَلَى نَفْسِهِ : بر خود سخت گرفت

السُّعور : احساس

(۳)

السُّیب : بیری

(۶)

شَبَّعَ : مشایعت کرد، بدرقه کرد

(۴)

- (۷) الفِتْنِ : جِ الفِتْنَةِ، فتنه‌ها
 (۵) الفُجُورُ : گناه، فساد
 (۳) الفَخْمَةُ : باشکوه
 (۶) الفُرْصُ : جِ الفرصة، فرصت‌ها
 (۱) فَرَّقَ : جدا کرد
 (۴) الفُرُوسِيَّةُ : دلاوری، سوارکاری
 (۷) الفِشْلُ : شکست خوردن
 (۱) الفِضْلُ : گستردگی، فراوانی
 (۷) الفَلْکُ (علم الفلك) : اخترشناسی
 (۶) الفوت : از دست رفتن
 (۳) الفِئَاتُ : جِ الفِئَةِ، گروه‌ها

ق

- (۱) قامَ يَقُومُ قَوْماً علی : استوار است
 (۴) القادة : جِ القائد، فرماندهان
 (۵) القاعة : سالن
 (۷) قُبِضَ علی : دستگیر شد
 (۱) قَبَّلَ : بوسید
 (۵) القَدَحُ : پیمانه، جام
 (۲) قَدَّمَ : تقدیم کرد
 (۳) القرین : جفت، همراه
 (۶) قَصُّ الأخبار : روایت کردن خبرها
 (۲) قَضَى بِقَضِي : ادا کرد
 (۴) قَطَعَ : قَطْعاً مسافه : راه پیمود
 (۷) قِطْعُ اللَّیْلِ : پاره‌های شب
 (۴) قَعَدَ قُعُوداً : نشست‌ها
 (۶) قَلَّما : به ندرت

ع

- (۱) عادَ يَعُودُ عَوْداً : برگشت، بازگشت
 (۶) العارِضُ : گذرا
 (۶) عائی : رنج برد
 (۲) العَبَثُ : بیهوده
 (۴) العِبَرُ : جِ العبرة، عبرت‌ها
 (۲) العَجُوزُ : پیرمرد (و پیرزن)
 (۷) عَدَّ عَدّاً : به شمار آورد
 (۴) العریق : ریشه‌دار
 (۵) عَسَى : شاید، چه بسا، امید است
 (۲) عَظَّمَ : گرامی داشت
 (۷) العُقْبَى : آخرت
 (۱) عَلَى حَدِّ سَوَاءٍ : مساوی
 (۳) العَلانِيَّةُ : آشکار، آشکارا
 (۴) العویل : گریه و زاری

غ

- غَصَّ : در گلو گیر کرد
 غاصَّ يَغوصُ غَوْصاً : فرو رفت، غواصی کرد
 (۳) غَرَسَ - غَرْساً : کاشت
 (۳) غَشِيَّ - غَشِياناً : دربر گرفت

ف

- (۴) الفارس، جِ : فُرسان : سوارکار، دلاور
 (۱) فَاَرَّ يَفُورُ فَوْزاً : موفق شد، رستگار شد
 (۴) الفَتاةُ : دختر جوان

(۱)	المُحَضَّر : آماده، حاضر	(۶)	فَنَصَّ - قَنَصاً : شکار کرد
(۴)	المُخْتَار : با اختیار	(۲)	قَوْسٌ فُرِحَ : رنگین کمان
(۴)	المُخْطِئُ : خطا کار	(۴)	القِيمُ : ج القيمة، ارزش ها
(۲)	مَدَى الحَيَاةَ : طول زندگی		
(۴)	المَذْعُورُ : وحشت زده، پریشان		
(۴)	مَرَّ مَرّاً : عبور کرد، حرکت کرد	(۴)	الكَّابَةُ : مصیبت، افسردگی
(۲)	المُرَافِقُ : همراه	(۴)	كَادَ يَكَادُ : نزدیک بود
(۴)	المُرُوَّةُ : جوانمردی، مروت	(۴)	كَرَّمُ : گرامی داشت
(۳)	مَرَحَ - مَرِحاً : شوخی کرد، مزاح کرد	(۵)	كَرِهَ - كَرِهاً : ناپسند داشت
(۱)	المُسْتَأْهِلُ : شایسته، اهل	(۷)	الكَسَلُ : تنبلی
(۴)	المُسْتَقَرُّ : محل استقرار، قرارگاه		كَمَا : (ك + ما) همان طور که
(۴)	المُسْرِعُ : سریع، به سرعت	(۶)	كِلَا : هر دو
(۷)	المُسَيِّرَةُ : مسلط	(۴)	كَمْ : چه بسیار
(۷)	المُظْلِمُ : تاریک		
(۳)	المُعَدَّاتُ : تجهیزات		
(۵)	المَقَّتُ : کراهت، بدی	(۳)	اللُّجْبِيُّ : عمیق
(۶)	المُقْتَنَصُ : شکار شده، شکار	(۱)	لَدُنْ : نزد
(۵)	المُقَدِّمَةُ : جلو	(۱)	اللِّقَاءُ : ملاقات، دیدار
(۴)	المُكَبِّرِينَ : تکبیر گوینان		
(۶)	المُكْرَمَةُ : بزرگی، شرافت	(۲)	مَا يَكُ؟ : تو را چه شده است؟
(۵)	المُلَوَّنُ : رنگارنگ	(۳)	المَائَتَيْنِ : دوست
(۵)	المَمَرُ : راهرو	(۴)	المَادِحُ : مدح کننده
(۵)	المِنْبَرُ : تریبون	(۷)	المَارِقُ : از دین برگشته
(۶)	المُنَى : ج المُنْيَةُ، آرزوها	(۲)	المَاطِرَةُ : بارانی
(۴)	المُهَلَّلِينَ : «لا اله إلا الله» گوینان	(۲)	المُتَرَفُ : ثروتمند
(۷)	المُوجَّهَ إِلَى : متوجه، خطاب شده به	(۴)	المُتَرَبِّصُ : در کمین
(۳)	المِيقَاتُ : زمان ملاقات	(۳)	المَثَابَةُ : مانند

واجباتهم المدرسية : تکالیف درسی شان

- (۴) واحِداً فَوَاحِداً : یکی یکی
 (۴) واصل : ادامه داد
 (۴) واهاً : وای
 (۶) الوحيد : تنها
 (۶) الودائع : حج الودیعة، امانت ها
 (۷) وَدَعَّ يَدْعُ وَدَعَاً : ترک کرد، رها کرد
 (۱) وَصَفَ يَصِفُ وَصْفَةً : تجویز کرد
 (۱) وَعَدَّ يَعِدُّ وَعْداً : وعده داد
 (۲) وَقَعَ عَلَى : افتاد
 (۴) الولي : صاحب، صاحب خون
 (۱) الوهاب : بسیار بخشنده

ی

- (۷) الهادي : هدایت کننده
 (۴) هازِئاً : مسخره کنان
 (۱) هَوَّاي : میل من
 (۲) الهون : به آرامی
 (۱) يَعِدُ ← وعد
 (۳) يَوْمُ الْفَصْلِ : روز جدایی، قیامت

ن

- نادی : صدا زد، ندا داد
 نَبَعٌ نَبْعاً : درخشید و برجسته شد
 نَسِيءٌ نَسِيئاً : فراموش کرد
 نَشَأَ نَشْأً : رشد یافت
 النُّشُور : برانگیختن
 نَهَى يَنْهَى نَهْياً : نهی کرد، بازداشت
 النَّوَاةُ : هسته
 النَّيْلُ : به دست آوردن
 نِعْمٌ : خوب ... است

ه

و

واجبات : تکالیف

*
والحمد لله

الملحقات^۱

جداولُ لِتَصْرِيفِ الْأَفْعَالِ

جداولُ لِتَصْرِيفِ الْأَفْعَالِ

المضارع المجزوم	المضارع المنصوب	الأمر	المضارع	الماضي	
لم يَعِدْ	أَنْ يَعِدَ		يَعِدُ	وَعَدَ	الغائب
لم تَعِدْ	أَنْ تَعِدَ		تَعِدُ	وَعَدَتْ	
لم يَعِدَا	أَنْ يَعِدَا		يَعِدَانِ	وَعَدَا	
لم تَعِدَا	أَنْ تَعِدَا		تَعِدَانِ	وَعَدَتَا	
لم يَعِدُوا	أَنْ يَعِدُوا		يَعِدُونَ	وَعَدُوا	
لم يَعِدْنَ	أَنْ يَعِدْنَ		يَعِدْنَ	وَعَدْنَ	
لم تَعِدْ	أَنْ تَعِدَ	عِدْ	تَعِدُ	وَعَدْتَ	المخاطب
لم تَعِدِي	أَنْ تَعِدِي	عِدِي	تَعِدِينَ	وَعَدْتِ	
لم تَعِدَا	أَنْ تَعِدَا	عِدَا	تَعِدَانِ	وَعَدْتُمَا	
لم تَعِدُوا	أَنْ تَعِدُوا	عِدُوا	تَعِدُونَ	وَعَدْتُمْ	
لم تَعِدْنَ	أَنْ تَعِدْنَ	عِدْنَ	تَعِدْنَ	وَعَدْتُنَّ	
لم أَعِدْ	أَنْ أَعِدَ		أَعِدُ	وَعَدْتُ	المتكلم
لم نَعِدْ	أَنْ نَعِدَ		نَعِدُ	وَعَدْنَا	

۱- مطالبی که در قسمت ملحقات آمده است، تنها جنبه راهنمایی و کمک درسی دارد و جزء برنامه درسی کلاس به شمار نمی آید. لذا در هیچ آزمونی (داخلی، نهایی و کنکور) نباید سؤالی از آن طرح شود.

المضارع المجزوم	المضارع المنصوب	الأمر	المضارع	الماضي
لم يَبِعْ	أَنْ يَبِيعَ		يَبِيعُ	بَاعَ
لم تَبِعْ	أَنْ تَبِيعَ		تَبِيعُ	بَاعَتْ
لم يَبِيعَا	أَنْ يَبِيعَا		يَبِيعَانِ	بَاعَا
لم تَبِيعَا	أَنْ تَبِيعَا		تَبِيعَانِ	بَاعَتَا
لم يَبِيعُوا	أَنْ يَبِيعُوا		يَبِيعُونَ	بَاعُوا
لم يَبِيعْنَ	أَنْ يَبِيعْنَ		يَبِيعْنَ	بَاعْنَ
لم تَبِيعِي	أَنْ تَبِيعِي	بِيعِي	تَبِيعِينَ	بِعْتِي
لم تَبِيعَا	أَنْ تَبِيعَا	بِيعَا	تَبِيعَانِ	بِعْتُمَا
لم تَبِيعُوا	أَنْ تَبِيعُوا	بِيعُوا	تَبِيعُونَ	بِعْتُمْ
لم تَبِيعْنَ	أَنْ تَبِيعْنَ	بِيعْنَ	تَبِيعْنَ	بِعْتُنَّ
لم أَبِيعْ	أَنْ أَبِيعَ		أَبِيعُ	بِعْتُ
لم نَبِيعْ	أَنْ نَبِيعَ		نَبِيعُ	بِعْنَا

الْقَائِلُ

المخاطِبُ

المتكلم

المضارع المجزوم	المضارع المنصوب	الأمر	المضارع	الماضي
لم يَذُقْ	حَتَّى يَذُوقَ		يَذُوقُ	ذَاقَ
لم تَذُقْ	حَتَّى تَذُوقَ		تَذُوقُ	ذَاقَتْ
لم يَذُوقَا	حَتَّى يَذُوقَا		يَذُوقَانِ	ذَاقَا
لم تَذُوقَا	حَتَّى تَذُوقَا		تَذُوقَانِ	ذَاقَتَا
لم يَذُوقُوا	حَتَّى يَذُوقُوا		يَذُوقُونَ	ذَاقُوا
لم يَذُوقْنَ	حَتَّى يَذُوقْنَ		يَذُوقْنَ	ذُوقْنَ
لم تَذُوقِي	حَتَّى تَذُوقِي	ذُوقِي	تَذُوقِينَ	ذُوقْتِي
لم تَذُوقَا	حَتَّى تَذُوقَا	ذُوقَا	تَذُوقَانِ	ذُوقْتُمَا
لم تَذُوقُوا	حَتَّى تَذُوقُوا	ذُوقُوا	تَذُوقُونَ	ذُوقْتُمْ
لم تَذُوقْنَ	حَتَّى تَذُوقْنَ	ذُوقْنَ	تَذُوقْنَ	ذُوقْتُنَّ
لم أذُقْ	حَتَّى أذُوقَ		أذُوقُ	ذُوقْتُ
لم نذُقْ	حَتَّى نذُوقَ		نذُوقُ	ذُوقْنَا

القَائِلُ

المخاطِبُ

المتكلم

المضارع المجزوم	المضارع المنصوب	الأمر	المضارع	الماضي
لم يَخَفْ	أَنْ يَخَافَ		يَخَافُ	خَافَ
لم تَخَفْ	أَنْ تَخَافَ		تَخَافُ	خَافَتْ
لم يَخَافَا	أَنْ يَخَافَا		يَخَافَانِ	خَافَا
لم تَخَافَا	أَنْ تَخَافَا		تَخَافَانِ	خَافَتَا
لم يَخَافُوا	أَنْ يَخَافُوا		يَخَافُونَ	خَافُوا
لم يَخَفْنَ	أَنْ يَخَفْنَ		يَخَفْنَ	خِيفْنَ
لم تَخَفْ	أَنْ تَخَافَ	خَفْ	تَخَافُ	خِيفَتْ
لم تَخَافِي	أَنْ تَخَافِي	خَافِي	تَخَافِينَ	خِيفْتِ
لم يَخَافَا	أَنْ يَخَافَا	خَافَا	تَخَافَانِ	خِيفْتُمَا
لم تَخَافُوا	أَنْ تَخَافُوا	خَافُوا	تَخَافُونَ	خِيفْتُمْ
لم تَخَفْنَ	أَنْ تَخَفْنَ	خَفْنَ	تَخَفْنَ	خِيفْتُنَّ
لم أَحَفْ	أَنْ أَحَافَ		أَحَافُ	خِيفْتُ
لم نَحَفْ	أَنْ نَحَافَ		نَحَافُ	خِيفْنَا

الغائب

المخاطب

المتكلم

المضارع المجزوم	المضارع المنصوب	الأمر	المضارع	الماضي
لَمْ يَدْعُ	كَيْ يَدْعُو		يَدْعُو	دَعَا
لَمْ تَدْعُ	كَيْ تَدْعُو		تَدْعُو	دَعَتْ
لَمْ يَدْعُوا	كَيْ يَدْعُوا		يَدْعَوْنَ	دَعَوْا
لَمْ تَدْعُوا	كَيْ تَدْعُوا		تَدْعَوْنَ	دَعَتْنَا
لَمْ يَدْعُوا	كَيْ يَدْعُوا		يَدْعُونَ	دَعَوْا
لَمْ يَدْعُونَ	كَيْ يَدْعُونَ		يَدْعُونَ	دَعَوْنَ
لَمْ تَدْعُ	كَيْ تَدْعُو	أُدْعُ	تَدْعُو	دَعَوْتُ
لَمْ تَدْعِي	كَيْ تَدْعِي	أُدْعِي	تَدْعِينَ	دَعَوْتِ
لَمْ تَدْعُوا	كَيْ تَدْعُوا	أُدْعُوا	تَدْعَوْنَ	دَعَوْتُمْ
لَمْ تَدْعُوا	كَيْ تَدْعُوا	أُدْعُوا	تَدْعُونَ	دَعَوْتُمْ
لَمْ تَدْعُونَ	كَيْ تَدْعُونَ	أُدْعُونَ	تَدْعُونَ	دَعَوْتُنَّ
لَمْ أَدْعُ	كَيْ أَدْعُو		أَدْعُو	دَعَوْتُ
لَمْ نَدْعُ	كَيْ نَدْعُو		نَدْعُو	دَعَوْنَا

الغائب

المخاطب

المتكلم

المضارع المجزوم	المضارع المنصوب	الأمر	المضارع	الماضي
.. إنْ يَحْسَ .	لِيَحْسَى		يَحْسَى	حَسِيَ
.. إنْ تَحْسَ .	لِتَحْسَى		تَحْسَى	حَسَيْتَ
.. إنْ يَحْسِبَا .	لِيَحْسِبَا		يَحْسِبَانِ	حَسِبَا
.. إنْ تَحْسِبَا .	لِتَحْسِبَا		تَحْسِبَانِ	حَسِبْتَا
.. إنْ يَحْسُوا .	لِيَحْسُوا		يَحْسُونَ	حَسُوا
.. إنْ يَحْسِينَ .	لِيَحْسِينَ		يَحْسِينَ	حَسِينِ
... إنْ تَحْسَ ...	لِتَحْسَى	إِحْسَ	تَحْسَى	حَسَيْتَ
... إنْ تَحْسِي ...	لِتَحْسِي	إِحْسِي	تَحْسِينَ	حَسَيْتِ
... إنْ تَحْسِبَا ...	لِتَحْسِبَا	إِحْسِبَا	تَحْسِبَانِ	حَسِبْتُمَا
... إنْ تَحْسُوا ...	لِتَحْسُوا	إِحْسُوا	تَحْسُونَ	حَسِبْتُمْ
.. إنْ يَحْسِينَ .	لِيَحْسِينَ	إِحْسِينَ	تَحْسِينَ	حَسِبْتُنَّ
... إنْ أَحْسَ ...	لِأَحْسَى		أَحْسَى	حَسَيْتُ
... إنْ نَحْسَ ...	لِنَحْسَى		نَحْسَى	حَسِبْنَا

الغائب

المخاطب

المتكلم

المضارع المجزوم	المضارع المنصوب	الأمر	المضارع	الماضي
لَمَّا يَزِمَ	لَنْ يَزِمَيَّ		يَزِمِي	رَمَى
لَمَّا تَزِمَ	لَنْ تَزِمَيَّ		تَزِمِي	رَمَتْ
لَمَّا يَزِمِيَا	لَنْ يَزِمِيَا		يَزِمِيَانِ	رَمَيَا
لَمَّا تَزِمِيَا	لَنْ تَزِمِيَا		تَزِمِيَانِ	رَمَتَا
لَمَّا يَزِمُوا	لَنْ يَزِمُوا		يَزِمُونَ	رَمَوْا
لَمَّا يَزِمِينَ	لَنْ يَزِمِينَ		يَزِمِينَ	رَمَيْتُمْ
لَمَّا تَزِمَ	لَنْ تَزِمَيَّ	إِزِمِ	تَزِمِي	رَمَيْتَ
لَمَّا تَزِمِي	لَنْ تَزِمِي	إِزِمِي	تَزِمِينَ	رَمَيْتِ
لَمَّا تَرِمِيَا	لَنْ تَرِمِيَا	إِزِمِيَا	تَرِمِيَانِ	رَمَيْتُمَا
لَمَّا تَرِمُوا	لَنْ تَرِمُوا	إِزِمُوا	تَرِمُونَ	رَمَيْتُمْ
لَمَّا تَرِمِينَ	لَنْ تَرِمِينَ	إِزِمِينَ	تَرِمِينَ	رَمَيْتُنَّ
لَمَّا أَرِمَ	لَنْ أَرِمَيَّ		أَرِمِي	رَمَيْتُ
لَمَّا نَرِمَ	لَنْ نَرِمَيَّ		نَرِمِي	رَمَيْتَا

الغائب

المخاطب

المتكلم

